

VALTAKUNNALLINEN EVANKELIUMIJUHLA LOHTAJALLA

Siipiesi suojaan rientävät ihmislapset – Lähetysjuhla la 29.6. 2013 klo 10.30

Kirsi Vimpari

SIPIESI SUOJAAN RIENTÄVÄT IHMISLAPSET

Lähetyskurssi on vahvasti oman paikan etsimisen aikaa. Siihen paikkaan on reitti tosin alkanut jo aikaisemmin – oikeastaan jo kasteessa. Jumalan omana, rakkaana lapsena saa etsiä ja kysellä paikkaa: missä minä voisin kertoa evankeliumia niille, jotka eivät ole sitä vielä kuulleet? Mitä käyttöä on sille mitä osaan, niille lahjoille jotka ovat Jumalan minulle antamia? Mikä on se hyvän Jumalan suunnitelma minun elämässäni lähetystyön suhteen, ja koko elämäni osalta?

Jokaisen polku lähetyskurssille on yksilöllinen. Minulle keskeisin pyyntö ja rukous lähetystyön suhteen oli – ja on yhä – yksinkertainen: ”Jumala, lähetä minut sille paikalle, missä minusta on eniten hyötyä”. Jumala on antanut minulle joitakin lahjoja ja taitoja käyttöön, ja Hän on antanut minulle myös intoa ja voimia käyttää niitä evankeliumin työn hyväksi. Lähetysrakkaus ei ole mikään itsestään selvä asia, Jumalan täytyy tehdä erityistä työtä ihmisen sydämessä, että lähetystyöstä tulee rakasta ja tärkeää, vaivannäön arvoista. Jumalan täytyy itse tehdä se työ, koska meistä ei siihen ole. Ihmisen syntinen sydän ei halua uhrautua toisen puolesta, ei halua antaa rahaa vieraiden ihmisten hyväksi; ihmisen syntinen sydän ei yksinkertaisesti kykene pyyteettömään hyvään. Vain Kristuksen rakkaus voi sytyttää sydämen siihen ihanaan palvelutyöhön, jota tehdään lähetysten eteen niin lähettäjiä kuin lähtijöiden osalta.

Lähetystyön yksi elementti on ennalta-arvaamattomuus. Tätä ajattelin keskiviikkoiltana täällä Lohtajalla, kun olimme näiden juhlien talkoosuntien kesken viimeisessä palaverissamme ennen juhlia. Lopuksi vastaava suntiomme totesi: nyt Kirsi pitää lyhyen loppuhartauden ja päätösrukouksen. Kuulin siitä sillä hetkellä itsekkin ensimmäistä kertaa. Pidin todella lyhyen hartauden, ja se kuului näin: ”Jeesus sanoo: ilman minua te ette saa aikaan mitään”.

Tuo Johanneksen evankeliumin kohta voi kuulostaa ensin töykeältä. Ja kuitenkin siihen kätkeytyy ihana vapaus: Kristus-puun oksina meidän tekojemme hyvät hedelmät eivät ole omia aikaansaannoksiamme. Oksan tehtävä on olla kauttakulkupaikka – hedelmät eivät voi kiinnittyä runkoon, vaan ne tarvitsevat oksia. Oksa ei voi yksinään tuottaa hedelmää – eikä oksalla ole edes mahdollisuuksia säilyä hengissä ilman runkoa ja sen juuria.

Näiltä Evankeliumijuhlilta saamme olla lähettämässä 3 lähetyskurssitoveriamme matkaan; Anna-Liisan ja Paavon Keniaan, sekä Hannan Japaniin. Saamme olla siunaamassa heitä ja heidän tulevaa työtään, saamme rukoilla heidän puolestaan, saamme kuulla, kun he tahtovat toteuttaa lähetyskutsua elämässään lähtemällä sinne, minne Jumala heitä kutsuu ja lähettäjät tahtovat lähettää. Me muut kurssilaiset vielä odotamme. Rukoilemme, ja teemme työtä. Jumala kutsuu työhön tänään, ja antaa siihen kaiken tarvittavan. Jumala antaa tarvittaessa myös levon. Hän antaa levon Kristuksessa, levon Jumalan rakkaan pojan täytetyssä työssä, jonka Hän on tehnyt jokaisen ihmisen vuoksi. Työ on jo tehty, rakkaudella ja täydellisesti, synnit on sovitettu Golgatalla, ja ilo on tullut kaikkeen maailmaan.

Kristillisessä lähetystyössä ei tingitä siitä, että Jeesus on ainoa tie Taivaaseen, Kotiin Isän luo. Vaan lähetystyössä iloitaan siitä, että Jeesus on ainoa tie Taivaaseen, Kotiin Isän luo.

Jeesus on ainoa todellinen auttaja, ainoa todellisen rauhan tuoja. Miten ihmeellinen on se todellisuus: syntiin langennut ihminen kelpaa Jumalalle, on vanhurskas, Kristuksen työn kautta. Miten suurta rakkautta Jumala tuntee sinua ja minua kohtaan, kun hän joka päivä armahtaa, varjelee ja kuljettaa eteenpäin.

Lopuksi roomalaiskirjeen viidennestä luvusta:

Niin kuin siis yhden ainoan rikkomus tuotti kaikille ihmisille kadotustuomion, niin riittää yhden ainoan vanhurskas teko antamaan kaikille ihmisille vanhurskauden ja elämän.

Niin kuin yhden ihmisen tottelemattomuus teki kaikista syntisiä, niin yhden kuuliaisuus tekee kaikista vanhurskaita.

Laki tuli maailmaan sitä varten, että rikkomus tulisi suuremmaksi. Mutta missä synti on tullut suureksi, siellä on armo tullut ylenpalttiseksi.

Niin kuin synti on hallinnut ja vienyt kuolemaan, niin on armo hallitseva ja johtava ikuisen elämään, koska Herramme Jeesus Kristus on lahjoittanut meille vanhurskauden.

Aamen.